

Za fante:

Naš slovenski nadškof Anton Bonaventura Jeglič imenuje to knjigo: »Zlato knjigo slovenskih fantov«. Večje zalogo teh knjig smo prejeli v razprodajo in jih oddajamo za polovično ceno, namesto za 12 Din le za 6 Din, dokler traja zaloga. Pišite

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Sv. Marko pri Ptujju. Nimamo navade, da bi se po listih hvalili. Če nas pa kdo stavi v slabo luč, raje molčimo. Novic pa tudi ni kaj posebnih, ker se zadnja leta fantje več resno ne tepejo. Menda se tistim par pokretašem (takih podjetij več ne ljubi). — Zapuščata našo faro dve vzorni dekleti: Rozika Meglič iz Markovec in Katica Kuhar iz Borovec. Pa nista umrli, ampak sta se le poročili. Imamo pa še več pridnih deklet in so ženini od vsepovsod prijazno vabljeni! — V nedeljo je prvič nastopal na koru naš pred kratkim ustanovljen fantovski pevski zbor. Pel bo le vsako prvo nedeljo v mesecu. Za nas je to nekaj, česar še doslej nismo doživeli. Umetniško izšolani naši mladi organisti g. Koprivnikar je naše fante, ki imajo sicer dovolj lepe glasove, v kratkem času tako izvežbal, da bi se mu ne trebalo sramovati niti pred najbolj strogim kritikom. Le izgovorjava je bila še tu in tam malce potlačena, kar pa je manjše važnosti. Le korajžno naprej!

Štrigova. Ljutomerška mestna godba je napravila v petek dne 29. junija izlet v našo Štrigovo. Najprej je v naši zgodovinski cerkvi sv. Hieronima igrala pri sveti maši, potem pa na glavnem trgu odrezala par narodnih komadov. Ker je godba bila namenjena dalje čez Štrigovo, je odkorakala skozi naše malo mestece v takozvano »Toplico«, od tam pa zvečer zopet čez Štrigovo v Ljutomer. Za obisk Ljutomerčanom pristrčna zahvala!!

Razkrižje pri Ljutomeru. Pretresla nas je do dna duše novica, ko smo v četrtek zjutraj slišali, da je, previden s sv. zakramenti nepričakovano umrl po kratki in hudi boleznici dne 27. junija naš nepozabni občan in posestnik Alojz Ščavničar iz Veščice v starosti 33 let. Bil je nad vse dober mož svoji ženi, sin svoji stari materi, dober oče svojih 4 še živih in nepreskrbljenih otrok ter dober brat svojim bratom, kateri so mu v njegovih poslednjih urah življenja lajšali težko bolezen. Žalujejo občani kot za svojim dobrim in pravičnim vaškim poglavarjem, občinskim, kmetijskim in šolskim odbornikom, zapriseženim čenilecem. Vse svoje službe je vršil v dobrobit in korist svojih občanov. Dne 29. junija popoldne je bila kljub velikemu nalivu velika množica na pogrebu, kar je pokazalo, kako je bil priljubljen naš nepozabni Lojze. Vodila sta pogreb iz hiše žalosti dva č. gg. salezijanca. Prisostvoval je pogrebu občinski odbor, šola Šafarsko z otroci in učiteljstvom, šolski upravitelj šole Štrigova, žandarmerija, gasilno društvo Razkrižje ter končno salezijanski cerkveni pevski zbor, ki se mu je oddolžil s petjem kot svojemu bivšemu pevcu-tenoristu. Ostani mu ohranjen časten ter hvaležen spomin!

Ptujska gora. V svoji vili v Bolcanu (Bozen) v Italiji je umrl g. I. Božičko, vpokojeni vojaški računski svetnik. Rajni je bil doma na Ptujski gori. Rad se je vračal v svoj rojstni kraj, obiskoval znanca in je romal k Materi božji na Ptujsko goro. Blagemu rajnemu ohranimo časten in hvaležen spomin!

103 letni Anglež.

Največje angleško pristaniško mesto na jugu ima med 200.000 prebivalci meščana, ki ni samo rojstnemu mestu, ampak vsem Angležem dobro znana osebnost. Pred nekaj meseci je slavil gospod James Miles svoj 103. rojstni dan. Mož je povsem krepak in izvršuje svojo mizaro obrt od jutra do večera. V ravnoisti hiši je že ustanovil njegov stari oče obrt, katero je pozneje povečal Jamesov oče. Milesov stari oče je dosegel starost 112 let, njegov oče pa 107 let. Sin 103letnik vrši svoje delo z veseljem ter lahkoto, ki spominjata na mladega človeka. Hodi ravno, ima še vse lase, le zobe je zgubil pred 50 leti. Oči ima še tako dobre, da ne rabi pomoči očal. Zadnjič je bil bolan leta 1852. Gospod James je prepričan, da bo dosegel še mnogo več nego malenkost 103 leta.

*

Napadi potujočih mravelj.

Konec.

Siafus.

Kakor hitro so opravili termiti svoje uničevalno delo, se povrnejo nazaj v svoje gradove; potujoča afriška mravlja siafus pa prireja vsako leto strahovita potovanja kratko pred nastopom deževne dobe. V suhih mesecih živijo te mravlje v stotisočih množinah največ v podzemeljskih bivališčih, iz katerih se odstranijo le za slučaje, da se pripravljajo na od njihovih izvidnikov pripravljeni napad na bivališča termitov. Vseeno, ali je siafus na napadalnem pohodu, ali išče iz raznih vzrokov nova bivališča, organizacija njihovih podjetij je pravo čudo živalskega nagona.

Naenkrat se prikaže iz vseh brezštevilih podzemeljskih luknjic ogromna množina živalic, ki tekajo v navidez največjem neredu sem ter tja. V tej obliki zmešnjavi opazimo počasi precejšnje število večjih mravelj, ki so dolge po 2 cm, a prevzemajo komando in razumejo ustvariti vzoren red. Te mravlje so med potujočimi mravljami vojaki, oboroženi z mogočnimi kleščami, s katerimi pa zdrebijo tudi vsakega lastnega brata-delavca, ako bi takoj ne izpolnil njihovega povelja. Tudi ti delavci spadajo v vrsto potujočih mravelj, le da dosežejo komaj dolžino 10—12 mm ter razpolagajo s čeljustmi, ki se dobro obnesejo za napad in pri obrambi.

Vedno več živalic vre iz podzemeljskih skrivališč, poveljniki brezštevilih armade tekajo sem ter tja in urejujejo oddelke za potovanje. Taka armada mravelj šteje na milijone in se razteza njena vrsta po več sto metrov na dolgo. Pohod ima obliko hruške. Ob straneh iz delavcev sestavljene armade korakajo vojaki, istotako spredaj ter zadaj, da so slabejši bratje zavarovani napram vsaki nevarnosti za slučaj napada.

Če koraka armada na napad nad grad termitov, se razdeli kratko pred ciljem na posamezne oddelke pod po-

veljstvom odgovarjajočega števila vojakov ter napade sovražno trdnjavo naenkrat od vseh strani istočasno. S prezirom smrti se zaženejo napadalci nad grad termitov, katerega brani komaj nekaj tisoč termitskih vojščakov, med tem ko se njihovi delavci skrijejo v notrajnost stavbe. Večkrat jih pade na tisoče iz vrst napadalcev pod kleščami branilcev; a vedno nova krđela se valijo preko mrličev, dokler ni premagan ter raztrgan zadnji termitski branilec. Po zmagi nad branitelji se razlije armada napadalcev po notrajnosti zavzetega termitskega gradu, kjer je zapisano smrti vse, kar je priběžalo in se skrilo v notrajnost stavbe, ko je bil javljen napad smrtnega sovražnika.

Siafus in druga živa bitja.

Težko si je ustvariti pravo sliko o nadlogi, katero tvori mravlja siafus za človeka, ako je ta slučajno zašel v njen vojni pohod. Tolikokrat se zgodi, da stopa potnik nič hudega sluteč po gozdu in naenkrat so mu pokrite noge od sto in sto živalic. V par sekundah so se zajedle mravlje v njegovo kožo. Ne preostaja mu drugega, da uteče kolikor mogoče naglo iz območja navala, vrže obleko s sebe ter začne obirati eno mravljo za drugo. Ugrizi mravlje siafus neznosno skelijo po več dni in žrtev te nadloge skače ter pleše, kakor bi ji kuril pod nogami.

Termiti uničujejo samo rastlinske snovi; siafus pa ogloda vse, kar mu pride živega na pot.

Zgoraj omenjeni afriški raziskovalec Campbell pripoveduje, kako ga je zbudil neko noč iz spanja močan ropot. Trušč je povzročilo kakih 20 kokoši, katere je imel zaprte v kurniku. Prvotno je bil prepričan, da se je spravila nad perjad kača, je vstal in odhitel na pomoč. Komaj je stopil na dvorišče, je že skočil nazaj v hišo. Po nasebini se je valila milijonska armada potevalnih mravelj. Drugo jutro, ko so bili strahotni uničevalci že mimo, je opazil v kurniku od 20 kokoši samo par kosti in nekaj perja, vse drugo so povžile po noči mravlje. V bližini nasebine je še naletel na okostja raznih drugih živali, katere niso imele časa, da bi se bile pravočasno skrile pred siafusom.

Celo krđela slonov se umaknejo tem mravljam, ker se jim poženejo ti zajedati v nos, v ušesa, v usta ter v oči. Niti ogenj ne more zadržati te nadloge.

Raziskovalec Campbell je opazoval večkrat te mravlje na pohodih. Parkrat jim je položil na pot gorečo cigareto. Mravlje so se vrgle takoj na cigareto. Nekaj tucatov se je smrtno obžgalo, a niso odnehale, dokler ni bila cigareta razcefrana in razmetana na vse strani.

Afrikanski domačini se poslužujejo siafusa v maščevalnem boju napram najhujšemu sovražniku. Če pade afriškemu poglavarju kak smrtni sovražnik v roke, ga položi na rokah in nogah zvezanega potujočim mravljam na pot. Med kako nepopisnimi bolečinami umira taka žrtev, se ne da zaupati papirju!